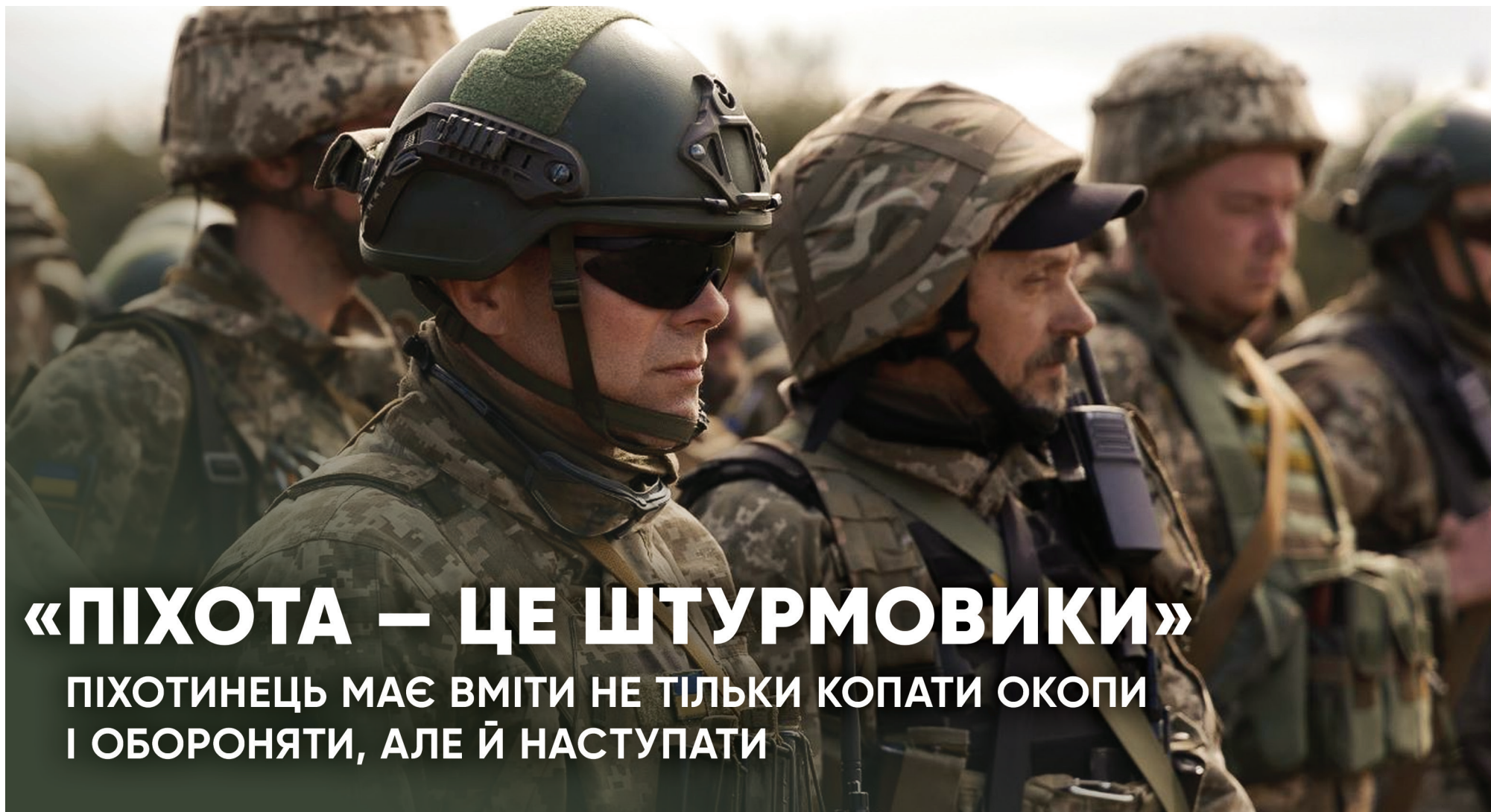

ГАРЯЧА ЛІНІЯ СИЛ ТРО

Щоб отримати консультацію, телефонувати можна щодня з 7:00 до 20:00 за номером 0 800 507 028. Гаряча лінія з Командувачем Сил ТРО відбувається щовівторка з 13:00 до 14:00.

«ПІХОТА – ЦЕ ШТУРМОВИКИ» ПІХОТИНЕЦЬ МАЄ ВМІТИ НЕ ТІЛЬКИ КОПАТИ ОКОПИ І ОБОРОНЯТИ, АЛЕ Й НАСТУПАТИ

Начальник відділення колективної підготовки 150-го навчального центру Сил ТРО полковник Станіслав Заяць з позивним «Скіф» наголошує, що БЗВП і колективну підготовку мають пройти усі бійці. Навіть ті, що вже побували в зоні бойових дій.

Редакція часопису «Спротив» поспілкувалася з паном Станіславом про те, як навчальні центри Сил територіальної оборони роблять з піхотинців універсальних солдатів, які мають вміння не тільки копати окопи і обороняти позиції, але й вести наступальні дії і відбивати у ворога українські землі.

Як зазначає «Скіф», навчання військовослужбовців складається з декількох етапів:

ПЕРШИЙ ЕТАП – БАТАЛЬЙОН, ЩО ТІЛЬКИ СФОРМУВАВСЯ

В цьому випадку до навчань ми залуцаємо найбільшу кількість інструкторів за всіма можливими напрямками: вогневої та тактичної підготовки, марксменів і снайперів, зв'язківців, топографістів, саперів, медиків, гранатометників, пілотів БПЛА тощо.

Діяти підрозділи вчать не тільки в польових умовах (на відкритих позиціях), але й на урбанізованій місцевості (в містах) – зокрема проводити і штурмові дії.

ДРУГИЙ ЕТАП – БАТАЛЬЙОНИ, ЩО ГОТУЮТЬСЯ ДО ПОВЕРНЕННЯ НА ФРОНТ

Є бойові підрозділи, які хоч і встигли повоювати, але тривалий час знаходились не безпосередньо у зоні бойових дій, а на спокійніших позиціях.

Коли стає відомо, що такий батальйон повертається на фронт, то постає завдання провести цим бійцям своєрідний «стрес-тест»: перевірити, чи не розгубили вони певні навички перед відправкою на «нуль».

В цьому випадку, щоб не знімати підрозділ з позицій, група інструкторів виїжджає прямо до них, де і проводять навчання.

ТРЕТІЙ ЕТАП – БАТАЛЬЙОНИ НА ВІДНОВЛЕННІ

Підрозділи, які перебувають на відновленні після виходу з зони бойових дій, також потребують навчань. Зазвичай після зони бойових дій бійцям потрібно пройти лікування, доукомплектуватися і т.д.

Після цього починають працювати інструктори навчальних центрів. Вони перевіряють, чи не розгубив боець важливі для нього навички: як стріляти, чи здатний він привести зброю до нормального бою, чи пам'ятає як правильно копати окопи...

ХТО НАВЧАЄ ПІХОТУ

Усі інструктори навчальних центрів Сил територіальної оборони мають бойовий досвід, часто їздять на фронт і знають, чому і як необхідно навчати бійців, щоб ті вдало виконували поставлені завдання і повернулися цілими.

Інструктори проходять навчання і за кордоном, де демонструють іноземним колегам свій високий рівень підготовки.

Для роботи інструктором відбирають найкращих, але, щоб мати можливість навчати інших, військовослужбовця спочатку відправляють на місячні курси інструкторів початкового рівня. Потім, в залежності від спеціальності, він проходить ще місяць фахової підготовки.

Приблизно за два місяці ми маємо повноцінного сертифікованого інструктора.

Найкраща оцінка роботи наших інструкторів – коли хлопці з передової дзвонять, дякують, кажучи, що завдяки нам вони живі, штурмують, відбивають позиції і нашу землю.

Багато інструкторів задіюють на різних вишколах Сил ТРО: для курсів сержантів, командирів взводів, школи БЗВП. Тому часто проводимо їх донабір виходячи з потреб.

Зараз кожен військовослужбовець, який приходить в армію, повинен пройти місячний курс БЗВП. Навіть ті, хто

воює з першого дня, мають пройти такий «курс молодого бійця» і отримати про це відповідний запис. Тому потреба в інструкторах є постійною.

ЗАВЖДИ НАВЧАЙТЕСЯ

За місяць наші інструктори можуть провести навчання у 5-6 батальйонах. Є п'ять груп інструкторів. В один батальйон, зазвичай, виїжджає до 15-16 інструкторів різних спеціальностей. Якщо батальйон тільки сформований – то 25 інструкторів.

Але попередньо контактуємо з комбатами, дізнаємось, які спеціалісти їм найбільше потрібні. Адже командири зазвичай знають, виконання яких завдань ставить Командування перед їхніми підрозділами.

Наприклад, якщо сапери у них і так підготовлені, то є можливість перекинути інструкторів на інші батальйони. Це розумне розподілення людського ресурсу.

Виходячи з обстановки на фронті і від завдань, які ставляться перед підрозділами, акцент робиться на конкретних навичках, наприклад, штурмових діях.

Піхотинці – універсальні солдати. Ми маємо вміння бігати, копати, обороняти і наступати. Штурми – це огні з головних завдань саме піхоти.

Пам'ятайте, помилково вважати, що ви все знаєте і вміння, навіть якщо вже воювали. Завжди є куди рости.

Якщо ти є військовослужбовцем Сил територіальної оборони і вважаєш, що твої знання, вміння чи досвід можуть допомогти у розбуровуванні боєздатних підрозділів Сил ТРО ЗСУ, то просимо надіслати своє резюме (із вказанням «Навчальний центр: інструктор» в темі листа) за цією адресою: to_info@post.mil.gov.ua

КУРС МІННОЇ БЕЗПЕКИ МАЮТЬ ПРОЙТИ ВСІ

Наскільки важливо навчати солдатів мінно-вибуховій справі розповів нам сержант Михайло «Рамірес». У цивільному житті – юрист. До тероборони доєднався ще у 2019 році. Після широкомасштабного вторгнення проходив службу в інженерно-саперному взводі. У минулому році на Бахмутському напрямку отримав тяжку травму. З грудня 2022-го і дотепер перебуває на реабілітації, займається викладацькою роботою.

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ПЕРШОЧЕРГОВО

Ворог веде проти України справжню мінну війну. Окупант використовує не тільки величезні запаси радянських мін, але і активно апробує нові зразки мінного озброєння. Тому важливість навчання особового складу ЗСУ мінній безпеці та інженерно-саперній справі є пріоритетним завданням.

Слід виокремлювати два напрямки підготовки: мінна безпека та інженерно-саперна підготовка.

Курс мінної безпеки має пройти кожен військовослужбовець, незалежно від його ВОСу, посади, віку, звання.

Курс інженерно-саперної підготовки передбачає підготовку саперів-спеціалістів, які вивчають, зокрема, порядок застосування інженерних боєприпасів та інших вибухових пристроїв.

Насамперед бійці повинні візуально ознайомитись з класифікацією мін, які використовує ворог: як розпізнати, їхні властивості, бойову роботу, ознаки виявлення і порядок дій при виявленні. Сукупність засвоєних знань є запорукою якщо не уникнення, то значного зменшення втрат від ворожих мін.

ЩО ВОРОГ МІНУЄ ПЕРШОЧЕРГОВО

Міни не можуть бути самостійним видом озброєння, який вирішить всі питання, що стосуються оборони. Міни є складовим елементом цілої системи оборони тієї чи іншої ділянки.

Головне призначення мін полягає не стільки у тому, щоб завдати втрат супротивнику, скільки у обмеженні його маневру. Щоб по ворогу можна було ефективно «відпрацювати» точнішими чи потужнішими засобами ураження.

Супротивник, маючи значні запаси радянських мін, а також час на підготовку, встановлює вздовж своєї лінії оборони величезні мінні поля. Використовують десятки, якщо не сотні тисяч мін. Тому найперше заміноване місце – передполе перед ворожою лінією оборони.

Найпершою умовою виконання наступальної операції є ретельна інженерна розвідка, яка має виявити ворожі мінні поля, встановити їх властивості та підготувати відповідні заходи для прориву мінного поля.

ПРОРВАТИСЯ КРИЗЬ ОБОРОНУ ВОРОГА

Прорив оборони ворога – це складна з військової точки зору операція. А враховуючи щільність мінунання супротивником території – це завдання ще складніше.

Його виконання напряму залежить від наявності спеціалізованої інженерної техніки у наших підрозділах і вміння її використовувати. Україна отримує від США та європейських союзників спеціалізовані бойові машини, призначені для прориву ворожих мінних полів. Але їхньої кількості поки недостатньо.

Досвід війни вимагає від України негайної роз-

робки та налагодження виробництва власних інженерних машин.

ГОЛОВНІ ПРАВИЛА МІНУВАННЯ

Головною запорукою того, що власні мінні поля будуть ефективними і умовно безпечними для своїх військ – належна організація і фіксація процесу мінунання. На будь-яке мінне поле, навіть на одиночну міну чи групу мін, складається формуляр мінного поля. Це документ, який розробляє керівник мінувальних робіт. В ньому він зазначає місце розташування мінного поля на місцевості з точним зазначенням географічних координат, а також його інші властивості: кількість мін, кількість рядів мін, їхній тип тощо.

Завдяки формуляру наші бійці знають місце розташування свого мінного поля і через систему зв'язку сповіщають про нього й інші підрозділи. Таким чином ризик втрат на своєму мінному полі буде зведений до мінімуму.

Важливо пам'ятати: згідно з положенням Оттавської конвенції про заборону протипіхотних мін ставити протипіхотні міни з натяжним датчиком цілі (міни-розтяжки) бійцям ЗСУ заборонено.

ЗАХІДНІ МІНИ НА ОЗБРОЄННІ У ЗСУ

У пакет військової допомоги Україні США та європейські союзники включили міни різного призначення. Проте процес навчання ускладнюється через відсутність тренувальних зразків. Наприклад, на озброєння ЗСУ надійшли і активно експлуатуються американські протипіхотні міни M18A1 «Клеймор». Але ні я, ні багато моїх колег в очі не бачили навчальні зразки цих мін.

Іноземні протипіхотні та протитанкові міни хоч і мають свої особливості у експлуатації (насамперед через різну матеріальну частину інженерного озброєння), проте ця риса не є визначальною.

Визначальними є дві речі: достатня кількість мін для масового застосування та вміння використовувати їх на полі бою з максимальною ефективністю. Навіть 20 найсучасніших протитанкових мін не спроможні зупинити просування танкового батальйону. А без фахових знань у частині застосування мін під час оборонного бою їх використання буде неефективним.

ДРОНИ У ВПРАВНИХ РУКАХ – ЮВЕЛІРНИЙ ІНСТРУМЕНТ ДЛЯ ЗНИЩЕННЯ ВОРОГА

Молодший сержант Роман Яковлев на псевдо «Якір» зі взводу безпілотних авіаційних комплексів (БпАК) у 120 бСтрО розповів «Спротиву» про роль FPV-дронів у російсько-українській війні та чим ті відрізняються від класичних «мавіків».

У цивільному житті боєць – співзасновник громадської організації національно-патріотичного виховання «Лютіч». До «повномасштабки» мав свою студію тату, працював у молодіжному центрі «Квадрат» начальником відділу національно-патріотичного виховання, волонтерів.

Воював у складі приданих військ до 214-го окремого спецбатальйону OPFOR у Бахмуті навесні 2023 року.

ДРОН-КОНСТРУКТОР

Застосування FPV-дронів (від англ. First Person View – вид від першої особи – Авт.) українськими військами набирає обертів. Є такі «пташки» і у руках бійців Сил ТрО.

Такий апарат передає зображення пілоту у реальному часі через спеціальні відеокамери або виводить картинку на монітор.

Це універсальна річ, оскільки його можна відносно легко переобладнати для виконання різних завдань: скид боєприпасів на ворожі цілі чи застосовувати як дрон-камікадзе.

FPV-дрони дещо дешевші, ніж розповсюджені зараз квадрокоптери типу Mavic, тому їх не так «боляче» втрачати як дорожчі дрони.

Окрім цього, використовуючи підсилювачі потужності або потужніші передавачі, можна здійснювати польоти на більшу відстань, а значить – бачити далі.

На відміну від «мавіків», FPV-дрони, що обладнані спеціальними передавачами, здатні літати в умовах, коли сигнал глушиться ворожим РЕБ (у FPV зазвичай немає GPS-модуля та функції автопілота – Авт.)

Водночас за допомогою FPV-дрона швидко та якісно розвідку не проведеш без відповідного програмного забезпечення та спеціалізованої камери. «Мавіки» ж використовують як розвідників малої та середньої дистанції за рахунок хорошої оптики.

Піхотинцям аеророзвідка допомагає бачити ситуацію тут і зараз, на декілька кілометрів, що дає змогу оперативніше реагувати, здійснювати маневри, виходячи з конкретних обставин. Вважаю, що зараз піхотна група повинна мати хоча б один Mavic 3 та DJI Mini 2.

Дрони можуть нести заряди різних типів та різної ваги, залітати в комірці та вікна ворожого авто. В умілих руках дрони – це ювелірний інструмент для знищення ворожих цілей.

СКІЛЬКИ ТРЕБА ДРОНІВ

У складі взводу БпАК повинно бути відділення, що здатне проводити розвідку на далекі дистанції за допомогою апаратів літакового типу, яких у них має бути хоча б два.

Також у такому взводі мають працювати відділення, що «літають» на середні та малі дистанції з квадрокоптерами. У них повинно бути хоча б чотири «мавіки» та додатково – два Mavic 3 Thermal, обладнані тепловізійними камерами.

Окремо у складі взводу БпАК має функціонувати відділення безпілотних ударних

апаратів, тобто машин дистанційного мінунання, FPV-дрони-камікадзе, дрони з системами скиду боєприпасів, навідні дрони-камікадзе. І чим таких апаратів у відділенні більше, тим краще. Тим менше окупанта залишиться на українській землі.

ЯК ВЧАТЬ ПІЛОТІВ

Навчання проходить по-різному: онлайн, офлайн у школах від громадських організацій. Також я окремо відправляю хлопців в 190-й навчальний центр.

Навчати особовий склад важко, адже більшість шкіл – це громадські організації, а стрійовій треба документи і офіційні листи. Це дуже важка, тривала та марудна бюрократична робота.

Але перш ніж почати «літати», потурбуйся про укриття або окоп на випадок, якщо ворог виявить ваші позиції і почне «крити» мінами, та про шляхи відходу на випадок небезпеки.

ПОРАДИ ПІЛОТАМ:

- перед вильотом перевіряй все та дублюй кожну річ (шнури, планшети і т.д.);
- вивчай карту висот та місцевість;
- намагайся обрати для роботи найбезпечніше місце;
- вивчи як працює РЕБ, РЕБ та спуфінг (перехоплення керування дроном – Авт.);
- літай в режимі АТТІ/АСА.

Вибір місця та маскування – це основа для роботи. Ви повинні підбирати місце так, щоб успішно та якісно виконати поставлені завдання і зберегти життя та здоров'я особового складу.

Варто також враховувати, що будь-яка техніка працює по-різному в залежності від пори року. Взимку акумулятори швидко розряджаються, є небезпека обледеніння лопастей. Влітку ж є проблема перегрівання моторів та плати в цілому.

РЕАЛІЇ СЛУЖБИ БОЙОВОГО МЕДИКА ПІДРОЗДІЛУ НА ВІЙНІ

Роль бойового медика на війні важко переоцінити. Його завдання – надати медичну допомогу і рятувати життя поранених воїнів під час бойових дій. Робота бойового медика небезпечна і вимагає великої відданості своїй справі, навченості та професійних знань. Але буває й так, що його роль у підрозділі недооцінюють.

Про реалії служби на цій війні і виклики, з якими доводиться стикатися, редакція «Спротиву» зізналася у старшого бойового медика управління механізованої роти 241 бригади Сил ТрО Володимира на псевдо «Урман».

ЯК З ДРУЖИНОЮ ОПИНИЛИСЬ НА СЛУЖБІ

Я ветеринар, до війни в мене була своя клініка і ветаптека. Дружина працювала в ІТ сфері. Після широкомасштабного вторгнення ми з дружиною вирішили не відсиджуватись. Ми поїхали в Ірпінь. Спочатку як волонтери вивозили з Ірпеня і Бучі поранених і евакуювали людей. Було не до офіційного оформлення на службу, бо в військоматах були великі черги, не хотілось чекати, потрібно було діяти.

Коли прогнали окупантів з Київщини, нас офіційно прийняли до Сил ТрО ЗСУ, і дружина пішла зі мною. Але спочатку намагався відмовити її, навіть вмовив виїхати за кордон, але ненадовго – повернулася і теж пішла до військомату.

Зробили відношення, тепер служимо разом, але бачимось нечасто – вона займається оформленням паперів на хворих, поранених та загиблих.

РОБОТА В РІЗНИХ ЗОНАХ НЕБЕЗПЕКИ

Багато чого залежить від поставлених завдань. У нашого підрозділу це переважно зачистки посадок, окопів тощо.

Під час бойових дій зони небезпеки дуже умовно можна поділити на червону (у зоні обстрілу), жовту (надання допомоги на полі бою, коли не ведеться вогонь, або в зоні укриття) і зелену (місце, де відбувається евакуація пораненого).

Нерідко, особливо в червоній зоні, поранені хлопці надають собі допомогу самостійно. Завдання медика – проконтролювати правильність накладеного турнікету, стабілізувати (по ситуації), дати правильну чітку доповідь черговому зв'язківцю про стан пораненого, виду і ступеню поранення, доповісти про те, які стабілізаційні дії були проведені і встановити черговість на евакуацію.

В «червоній» зоні, при інтенсивному обстрілі, якщо військовослужбовець ще не встиг надати собі допомогу, медик на відстані аналізує його стан і голосом, якщо той притомний, керує процесом, вказуючи, що робити. Це коли немає можливості підійти, підповзти і зробити все самому.

Якщо ситуація відносно безпечна, то підбігаємо чи підповзаємо і працюємо за протоколом MARCH (протокол надання домедичної допомоги в бойових умовах – Авт.).

Стабільна жовта зона (але не та, яка щойно перейшла з червоної в жовту) – тут дещо простіше. Хоча реалії на полі бою такі, що деякі бійці, незалежно від підготовки, навіть після невеличкого уламочка втрачають владу над своїм тілом і «ловлять ступор», втрачають координацію. Прильоти, свист шрапнелі над головою та крики даються взнаки.

Ми в підрозділі часто при нагоді проводимо навчання з тактичної медицини, щоб руки пам'ятали. Щоб відточити дії при пораненні до автоматизму.

Незалежно від того, чи знаєш ти особисто пораненого, чи ні – треба діяти за протоколом, підтримувати розмову, проговорювати свої дії. Дуже важливо аби поранений не панікував.

ЯК СПІЛКУВАТИСЬ З ПОРАНЕНИМ

Жодного разу не зустрічав таких випадків, коли поранений хоче завдати шкоди собі, оточенню, чи тому, хто намагається надати допомогу, але таких випадків не виключаю.

Що робити в такому випадку:

- перше – це діалог. Можна прокричати «Слава Україні!», щоб поранений зрозумів, що поряд свої, розпитувати про стан, обставини поранення, зав'язувати розмову.
- коментувати всі свої дії: назватися, дізнатися, куди поранено бійця, де болить,

сказати, що його зараз буде оглянуто, надана допомога, відкласти зброю убік.

Поки все це робимо, ведемо нейтральні розмови, навіть найбанальніші: звідки родом боєць, як його звати, чим займався до війни, чи є в нього домашні тварини і т.д.

- для важких випадків – є ліки.

НАПОВНЕННЯ МЕДРЮКЗАКА

Наповнення медичного рюкзака бойового медика – це зазвичай стандартний набір медикаментів, у кожного він на 98% однаковий, але по-різному розкладений, різні виробники, хтось більше любить працювати турнікетами CAT, хтось СІЧ, хтось не користується ізраїльськими биндами, а тільки еластичним бинтами, хтось умудряється носити «амбушки» (мішок АМБУ, для виконання штучної вентиляції легень – Авт.) і т.д.

Знов ж таки, все залежить від завдань:

- якщо це добове чергування «еваку», де ти просто приїхав пікапом під саме пекло, швидко загрузив пораненого і хутко поїхав, то це маленький рюкзачок в якому 5-7 турнікетів, 5-10 ізраїльських биндажів, бинти, кровоспини. Тому що, коли треба швидше виїхати з поля бою, то не дуже і попрацюєш. Як правило, цей рюкзак – звичайна аптечка, тільки з розрахунку на 4-5 осіб.
 - якщо це окопи, то там повинен бути рюкзак, в якому окрім тактмеду є ще різні пігулки, те, що вкрай необхідне: знеболювальні, засоби проти алергії, діареї, нудоти, мазі та порошки від мозолів та грибків, сильні знеболювальні, засоби від комах.
- При цьому дуже важливо знати свій підрозділ: в кого які хронічні хвороби, алергії, індивідуальні особливості.

Раджу не набирати різного непотребу, яким ви не будете або не вмієте користуватись – це зайва вага і місце в рюкзаку. І пам'ятати про правило «Не нашкодь!».

ПОРАДИ МЕДИКАМ

Найважливіше, про що варто пам'ятати бойовим медикам – власна безпека. Працювати на полі бою треба дуже обережно, адекватно оцінювати ситуацію, в реаліях не так, як в кіно, коли біжиш під обстрілами в повний зріст, в білому накрохмаленому халаті з чемоданом з великим червоним хрестом, і всіх рятуєш.

Так не буває. Кулям та шрапнелі однаково хто ти: лікар чи піхотинець, бідняк чи багатий, чи перший це твій вихід на бойові, чи ти вже з трьома війнами за плечима.

Також пам'ятай про рукавички для роботи з біоматеріалами, щоб нічого не підхопити. Війна закінчиться рано чи пізно, і нам ще жити, і бажано здоровими.

ПСИХОЛОГІЧНІ ВИКЛИКИ ДЛЯ МЕДИКА

Стосовно психологічного стану важко давати якісь поради. Найважче, коли ти вже нічого не можеш зробити для порятунку пораненого, коли все вирішується за секунди.

Важко, коли всіма правдами і неправдами загустив, стабілізував, передав на наступний етап «евака», а за годину дізнаєшся, що боєць з 300 перейшов у 200. Але важливо не винити себе або інших, не впадати в депресію.

Потрібно працювати, взяти себе в руки, пам'ятати, що твої хлопці на тебе розраховують і від тебе багато чого залежить. Можеш кричати, плакати, тебе може знудити, але потім все одно збираєшся і робиш своє діло галі.

Дуже підтримує дружина – ми служимо в одному батальйоні, – вона знає все, і навіть більше, завжди підтримує, вона – мій психолог, опора, моє життя. Важливо бути з колективом, відчувати його, віддаватися йому, і все буде добре.

ТРЕБА ПІДГОТУВАТИ СОБИ ПОМІЧНИКА

Якщо підрозділ і медик перебувають на ППД, то можна хоч за руку водити хворого по лікарям. Але якщо мова про зону бойових дій, перш за все необхідно, щоб першу допомогу бійці були готові надавати собі самостійно. Медик в підрозділі – це круто, але в наших реаліях медиків, на жаль, не вистачає в армії.

Раджу знати свій особовий склад, взяти собі в помічники толкового бійця, який має хист або, ще краще, знання. Щоб він, в разі чого, міг тебе підмінити.

В ідеалі треба навчити для кожної групи людину, наприклад стрільця, яка буде володіти більш глибокими навичками, аніж звичайний боєць: зможе стабілізувати, надати більш розгорнуту першу домедичну допомогу.

ЗАВЕРШИВСЯ ЧЕТВЕРТИЙ КУРС ПІДГОТОВКИ ОФІЦЕРІВ «ВИШКІЛ КАПІТАНІВ»

У Силах територіальної оборони ЗСУ завершився четвертий курс підготовки офіцерів «Вишкіл капітанів». Цього разу, окрім тероборонівців, навчалися також представники Десантно-штурмових військ ЗСУ та Національної гвардії України. Сертифікати про закінчення підготовки отримали 117 офіцерів, серед яких 100 – представники Сил ТрО ЗСУ, 9 – НГУ та 8 – ДШВ ЗСУ.

Упродовж восьми тижнів командири рот, взводів та офіцери штабів батальйонів з усіх регіонів України вивчали процедури планування бою, військовий процес ухвалення рішень, ділилися бойовим досвідом і розвивали свої лідерські навички.

Курс розроблено на основі стандартів планування виконання бойових завдань у країнах НАТО з урахування новітнього досвіду ведення бойових дій в російсько-українській війні. Інструктори «Вишколу капітанів» мають бойовий досвід та пройшли підготовку у Великій Британії.

З кожним випуском програма удосконалюється та оновлюється. Багато уваги приділяється процедурам планування бою, тобто TLP (Troop Leading Procedure) рівня роти. Слухачі виїжджають на місцевість, проводять рекогностування, пропрацьовують алгоритми наступу та оборони.

Були удосконалені модулі занять з АПД (Аналізу проведених дій, або AAR – After Action Review), відповідно тепер відпрацювання складається із таких частин: теоретична і практична у класі з інструктором; практичне відпрацювання на місцевості; штурмовий бій в місті на спеціальній локації; психологічний компонент роботи командира.

«Рівно рік тому було започатковано цей курс, і мене надихає те, наскільки він розвивується за цей час. Наразі до нас доєдналися представники інших структурних підрозділів, співпраця з якими дала змогу кожному з вас посилити знання та стати ще більш ефективними у виконанні покладених на вас обов'язків. Вдалої ходи!» – сказав під час вручення сертифікатів Командувач Сил територіальної оборони ЗСУ генерал-майор Ігор Танцюра.

Він наголосив, що найголовніше завдання кожного командира – це збереження життя та здоров'я особового складу.

КИШЕНЬКОВИЙ ДОВІДНИК ПІХОТИНЦЯ

У цьому маленькому довіднику зібрана найнеобхідніша інформація, яку потрібно знати піхотинцю. Тут ви знайдете базову інформацію про найпоширенішу зброю, ведення вогню, ведення оборони та наступу, форму доповіді про виявлену загрозу, яка подається побратимам поруч, радіозв'язок, умовні сигнали тощо.

Підказкою для підрозділу буде розбір бойового виходу у формі АПД – аналізу проведених дій, інформація про те, як брати ворога у полон, норми з міжнародного гуманітарного права, коригування артилерійського вогню. Тут є прості схеми, які допоможуть запам'ятати базову інформацію.

Читати та завантажити довідник піхотинця можна тут:

УЗАГАЛЬНЕННЯ ТА ОЦІНКА ДОСВІДУ ЗАСТОСУВАННЯ СИЛ ТРО ЗСУ В 2022 РОЦІ

♡ **ПОВЕРНИСЬ** **ЖИВИМ**

Сили ТрО разом з побратимами з інших складових сектору безпеки та оборони вступили у бій з окупантами вже в перші години після початку широкомасштабного російського вторгнення.

Наявність Сил територіальної оборони дозволила швидко залучити до війська понад сто тисяч людей. Значну частину гарнізонів таких міст, як Чернігів, Суми, Охтирка, становили саме бійці батальйонів Сил ТрО ЗСУ, що і дозволило втримати ці міста від захоплення у перші тижні широкомасштабної російської агресії.

Підрозділи Сил тероборони брали участь у боях за Київ, Харківському та Херсонському наступі, у боях за Бахмут та Авдіївку.

Аналітики фонду «Повернись живим» провели дослідження і узагальнили досвід застосування Сил територіальної оборони ЗСУ в 2022 році.

Також визначили роль і місце Сил ТрО в межах дійсної та майбутньої структури Сил оборони України з урахуванням особливостей середовища і загроз та обмежень.

Читати дослідження:

МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ ТА ЇХНІХ СІМЕЙ

Благодійний фонд KSE Foundation надає 700 грантів на безкоштовне навчання в університеті «Київська школа економіки» для захисників, захисниць та їхніх дітей.

Подати заявку можуть:

- учасники та учасниці бойових дій;
- учасники та учасниці заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією росії проти України (відповідні статуси, починаючи з 2014 року);
- діти захисників та захисниць, у тому числі – діти загиблих Героїв.

Серед спеціальностей: бакалаврські програми бізнес-економіка, кібербезпека, психологія, право та ряд інших; магістерські програми з економіки, публічного врядування, урбаністи-

ки, публічної історії і соціальної психології.

Діти захисників можуть отримати грант на безкоштовне навчання від KSE Foundation, який покриває вартість 4 років бакалаврату або 1,5 року магістерської програми.

Kyiv School of Economics пропонує очне і дистанційне навчання англійською мовою за участі іноземних лекторів. Університет має подвійні дипломи з університетами США, свій кампус, який оснащений укриттями та повністю автономний під час блекаутів, а також гуртожиток для студентів з інших міст.

Більше інформації про 700 грантів big KSE Foundation тут:

ВБЕРЕГТИСЯ ВІД ВОРОЖИХ ДРОНІВ: ПОРАДИ ПІХОТИ

Особливістю цієї російсько-української війни є постійна загроза з повітря. Небо переповнене безпілотними літальними апаратами (БПЛА), від яких дуже складно сховатись. Техніка та навички операторів БПЛА постійно вдосконалюються, тож, щоб вижити, військовослужбовець повинен розвивати пильність та обережність.

Саме для того, щоб допомогти тобі залишатися непомітним для дронів, а отже й неушкодженим, створений довідник «Як вберегтися від ворожих дронів. Поради піхоті».

Завантажити можна на сайті управління підготовки (G7) штабу Командування Сил ТрО ЗСУ.

Хоча цей довідник не містить описів супер-секретних методів, завдяки яким ти станеш абсолютно невидимим для ворожих безпілотників (бо таких методів не існує) – в ньому подано базові важливі правила та рекомендації.

Якщо дотримуватись цих порад, закопуватись, маскуватись самому та маскувати свої позиції й техніку, завжди зважати на те, що за тобою спостерігають згори, ти зможеш підвищити свою безпеку, вижити та перемогти ворога.

Ознайомитись з довідником можна за цим кодом:

СПРОТИВ

Часопис Командування Сил територіальної оборони ЗСУ

ПОШИРЮЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

Головний редактор:
Денис Вергун

Відповідальний за випуск:
Євген Лавренюк

Відповідальний за логістику:
Дмитро Бивалін

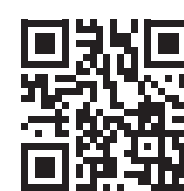
Верстка та дизайн:
Євген Павлович

Телефон гарячої лінії:
0 800 507 028

E-mail для запитів:
to_info@post.mil.gov.ua

Телефон редакції:
093 521 90 89

ЗАВІТАЙТЕ
НА НАШ
САЙТ

TRO.MIL.GOV.UA